

vist ikke stor Vægt paa, men i Henhold til mine Bemærkninger ved første Behandling mener jeg, at den Frist af 3 Døgn, som den, der indkaldes, skal have, er fuldkommen tilstrækkelig, saa at der ikke er nogen Grund til, fordi det fra en enkelt Side ønskes, at forandre den til 8 Døgn.

C. Sørensen: Jeg tror ikke, at de to Ændringsforslag ville faa saa stor praktisk Betydning, som Forslagsstilleren mener. 3die Stykke i § 4 lyder jo saaledes: Naar en Sag skal afgøres ved Voldgift, meddeler Øvrigheden det til Voldgiftsformanden og tilstiller ham Klagen og alle foreliggende Oplysninger om Sagen samt en Meddelelse om, hvilke 2 af Retskredsens Voldgiftsmænd Øvrigheden har udmeldt til at medvirke ved Sagens Paa-kendelse. Det forekommer mig, at efter at hele Sagen med alle de Oplysninger, der knytte sig dertil, er tilstillet Voldgiftsformanden, og denne har meddelt vedkommende, at de have 3 Døgn's Varsel, ville de have tilstrækkelig Tid til at kunne møde, hvis de overhovedet ville. Jeg vil paa det indstændigste anbefale, at man stemmer imod de to Ændringsforslag. For det første maa jeg ligesom forleden gøre opmærksom paa, at vi sandsynligvis staa ved Slutningen af Samlingen, og at Vedtagelsen af disse to Forslag vil betyde, at Forslaget skal tilbage til Landstinget. Men der er endnu en Grund til at anse det for meningsløst, at dette Lovforslag sendes tilbage til Landstinget, thi netop de to Punkter, hvorpaa det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) har stillet Ændringsforslaget, har hans politiske Meningsfælle, den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Dalsgaard), anbefalet Landsstingsudvalget til Overvejelse mellem anden og tredie Behandling, og da der ingen Ændring her er sket i Landstinget, synes jeg, at der ikke for Folketinget er nogen Grund til at vedtage de to Ændringsforslag, der allerede ere behandlede i Landstinget ved 2den Behandling, uden at der blev taget Hensyn til de Ønsker, der laa til Grund for dem.

N. C. Jensen: Det forekommer mig ikke, at Bestemmelsen i 3die Stykke i § 4 har noget med Ændringsforslagene at gøre. Hvad det her kommer an paa, er jo den Frist, Voldgiftsformanden skal give Parterne, naar de indkaldes til Forlig, og her mener jeg fremdeles, at de 3 Døgn ere for lidt. De ville ganske sikkert bidrage til, at

Parterne ved Handelens Indgaaelse sige: Den korte Frist ville vi ikke underkaste os, og derfor ville vi frigøre os ved at sige, at vi ville ikke ind under denne Lov. Og saa kan jo ingen Magt i Verden tvinge dem ind under den. Jeg maa derfor fastholde det andet Ændringsforslag, som er det vigtigste af de to. Det første Ændringsforslag lægger jeg meget ringe Vægt paa, og efter den højtærede Ministers Udtalelser skal jeg tage det tilbage.

Formanden: Ændringsforslag Nr. 1 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Krabbe: Jeg tillod mig ved første Behandling at bebude et Par Ændringer, som jeg ansaa for rigtige, og jeg tilraadede, at man i den Anledning nedsatte Udvalg, hvad der var den eneste praktiske Vej til at realisere dette. Det høje Ting bestemte sig til ikke at tage et Udvalg, og da denne Beslutning var fattet, ansaa jeg det for unyttigt at stille Ændringsforslag, hvad der kun vilde spille det høje Tings Tid. Jeg mener fremdeles, at de Ændringer, jeg antydede, vilde have været gode, men da der ikke blev givet den praktiske Anledning til at gennemføre dem, tilraader jeg Lovforslagets Vedtagelse, som det foreligger, idet jeg ikke deler den ærede Ændringsforslagsstillers Frygt for, at den omtalte Frist skulde blive til Hinder for, at Parterne vedtage Voldgift efter Lovforslaget. Jeg tror, man godt vil kunne vedtage det med de Frister, der staa.

Lange: Det glæder mig, at det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen) har taget det ene Ændringsforslag tilbage, og det vilde glæde mig, om han ogsaa vilde tage det andet tilbage. Det ærede Medlem, saavel som andre ærede Medlemmer her i Tinget, vil erindre, at jeg ved Sagens 1ste Behandling udtalte den Mening, at de 3 Dages Varsel var for lidt, men efter den Besvarelse, der fremkom fra den højtærede Ministers Side, og hvorved det blev præciseret, at der dermed mentes, at Varslet skulde regnes fra den Dag, da det modtoges af vedkommende, saa maa jeg formene, at de tre Dages Varsel er rigelig, idet vort Land ikke kan siges at være større, end at man paa 3 Dage kan rejse til et hvilket som helst andet Sted, undtagen naar der er Sygdom til Stede, og saa hjælper det heller ikke, at der gives Varsel paa 5 Dage. Jeg mener, at